

Ε. ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ.

..... Δ Υ Ρ Α

Σ.- Μίαν ἄς καλησπερίσω σας. Θά ἐγνώρτσετε με; Ἡ χώρα ἡ Σουμέλα εἶμαι. **ΝΤ** ἔδέβαμε τή Βάββαν ἔξετεν ἐμέν και τό γυιό μ' τόν Θεοωρίαν, τόν μανα-χογυιό μ'. Ἐστειλ' αὐτον σή Σαλονίκηην-και ντό ἔστειλ' αὐτον, τή κίφαλι' αὐτ' ἐπῆεν-και ἐκεῖνος ἐκάτσεν ἕναν καιρόν ἐκ' ἀφιά κι' ἐπ' ἐκεῖ ἔρθεν ἔξέβεν μέ τῖναν Σπασίαν. Ἐγάπεσαν τ' ἕναν τ' ἄλλο κι' ἐγώ πᾶ εὐλόησ' αὐτο κι' ἔν, εἶπα και ἕναν τραγωδίαν: Ἄν κι' ἔλεγα τό να ἴ, ἤμπορεῖ ἐγίνουταν ρεζιλίκια. Ντό νά ἔφτᾶς οἱ ἀτωριζνδὶ ἀτέσ' ἐφτᾶγνε. Μετά πῶς κι' ὀινεῖς, θ' ἐγάπανα ἐγώ νά ἐπῆεν ὁ γυιό μ' γαρήν, ἄς ἀγαπᾶ ἐκεῖνος κι' ἐφτάγω ἐγώ νύφεν. Ἡ διαφορά πολλά πᾶ κι' ἔν. Κι' ἐπ' ἐκεῖ τ' ἀτωριζνά τά καιρούς ἄλλα εἶν, ἄλλα.....

Θ.- (ἀπό μακριά) Μάνα-μάνα γιά τ' ἐμέν ἄς κάθεται κι' ἀναμέν' κι' ἄν κι' ἔρχουμαι ὡς τό βράδον, πέ' αὐτεν ἄς πάει διαβαίν'.

Σ.- (ἐνῶ ἐκεῖνος τραγουδᾷ) Ἄχά.. τοχάς. Νυχτοῦ-ἡμέραθ τραγωδεῖ, σό θέρος, σ' ἀλῶνίμαν, σή καπνοῦ τό τσάκιωμαν, ὅθεν εὐρίεται και ἡ τραγωδία σό στόμαν αὐτ. Ἐρχουνταν και στέννε μέ τή Σπασίαν.

Θ.- Καλησπέρα μάνα, καλησπέρα.

Α.- Καλησπέρα θεία Σουμέλα.

Σ.- Καλησπέρα και καλῶς τά πουλόπα μ'.

Θ.- Ἐλέπς μάνα τήν Ἀσπασίαν. Σ' οὔλια τά δουλειὰς τή χωρὶ ἐσέβεν και σ' ἕναν ἔβδομάδαν ἀπέσ' οὔλια πᾶ ἔμαθεν.

Σ.- Ρίζα μ' Σπασία ντό λέει αὐτος τ' ἐμόν ὁ παλαδόν;

Α.- Ἐμαθα ἀπό ὄλα τά δουλειὰς. Ὁ Θεοωρίανς.....

Σ.- Ὁ Θεοωρίανς σέ ἔφερεν στό χωρίον νά σέ νεγιάζει.

Θ.- Ζέρεις τί Ἀσπασία; Σέ κουράζω λέει.

Α.- Καθόλου δέ μέ κουράζει τό χωριό, μ' ἀρέσουν ὄλες οἱ δουλιές του. Πρό πάντων εἶμαι ἐνθουσιασμένη μέ τήν ἀτμόσφαιρα. Ἀγέρας καθαρός, ἀφθονο πράσινο, κρυῶ νερά, πουλιά γλυκολάλητα, τσοπάνης μέ πρόβατα, μουγιρίσματα ἀγελάδων.... τί νά σᾶς πῶ, ὄλα ἔχουν μπῆ στήν ψυχή μου.

Θ.- Ἐλέπς μάνα, ἔθαρρεῖς πολιτιανδόν κορίτσ' πᾶ κι' ἔν.

Σ.- Ἐ... Σπασία, ἀτῶρα τό καλοκαιρ' ἔάν κάτι ὀμοιάζει τό χωρίον ἐμου, ἄμαν τό χε μῶναν τσαμούρια και κρυάδας.

Θ.- Ἄρ στα-στα, ἔγνες τόν κατακλεισμόν. Ἐλπεται ὀλίγον πολλά τσαμούρια πᾶ θά ἔχι με. Ἀτόσον-ἀτόσον σήν Πολιτείαν πᾶ εἰρλουνταν.

A.- 'Ε..θεία Σουμέλα τό χωριό άγαπιέται, ότι κι' άν έχη.

Σ.- 'Εγώ κι λέω κι' άγαπιέται, άμαν μ' έπέρεν λέει με σήν πολιτείαν πά ειρίουνταν τσαμούρια.

Θ.- Καλόν-καλόν. 'Ατώρα άς αφήνωμε τά πολιτείας και τά χωρία κι' άς τεροϋμε τή δουλειαν έμουν.

A.- 'Εγώ θεία Σουμέλα θά πάω στήν μουζινα, για νά πλήνω κανένα πιάτο, νά σιγουρίσω.....

Σ.- Νά σε λελεύω. 'Εγώ όλα πά έποΐνα. 'Εσύ δέβα μανάχον νά έβλέπης και στοσεύης τό φαίν, νά μή γριβώνη άφιά. Τό φαίν πού άγαπās έποΐνα, τανομένον σιρβάν.

A.- Σε εύχαριστώ πάρα πολύ θεία Σουμέλα.

Σ.- Και ρίζα μ' ναί. Δέβα κι' άμον τό καρκαρίζει όλίγον κι' άλλο, νά τό κατεβάζης.

A.- Τι θά πη θεία Σουμέλα καρκαρίζει;

Σ.- Θά ειπή βράζει, κάνει κάρ-κάρ-κάρ, κατέλαβες;

A.- Κατάλαβα, πηγαίνω άμέσως.

Θ.- 'Ιντιαν έφτάς μάνα θά μαθίεις άτεν τά μοντιακά.

Σ.- 'Ασό θά έφτάμ' άτεν νϋφεν, θέλ κι' θέλ θά μαθάν' τήν γλωσσαν έμουν. Νέησα.

'Απράναν κάρ' είπες. 'Ας αφήνωμε, είπες, τά πολιτείας και τά χωρία κι' άς τεροϋμε τή δουλειαν έμουν. Για πέ με, ποΐον δουλειαν έμουν θά τεροϋμε; Τσίγκι άμον ντ' έγροικω κάρ' έεις άφιά σή γλωσσα σ'.

Θ.- (γελά) Ούλια πά έγροικās μάνα.

Σ.- Χάσον τό γέλος ισ' και πέ με.

Θ.- Καλόν. Μίαν πρέπ' νά έξέρτσ', πώς ή 'Ασπασία σο έργοστάσιον ντό έδούλευεν, άλλο κι' θά δουλεύ', και αίτία γίνουμαι έγώ. 'Εγι' άτεν άδαιιάν.... Και τ' άλλα πά χόσο έξέρτσ' άτα.

Σ.- 'Ασήν καλατσή σ' τιδέν κι' έγροικω.

Θ.- 'Αχσον άς λέγω σε. 'Η 'Ασπασία κι' έχ άνόμαν τό θάρρος μέ τ' έμέν.

Σ.- Ντό θάρρος;

Θ.- Πώς νά λέγω σε, άνόμαν μέ τ' έμέν άμον ζέντσα έφτάει. 'Αντσιαμ τρέχ' άν κενά σά δέντρα, σά λουλούδια και θάρρος έχ μανάχον μέ τά ζα' μουν, μέ τήν κάρταν έμουν, μέ τόν σιήλον έμουν, πώς νά λέγω σε, μέ τ' ενεΐνα τό έχ τό θάρρος μέ τ' έμέν τό έν τέταρτον κι' έχ. Ντό τέταρτον, τ' ενεΐνεθή τ' ήμσόν πά κι' έχ.

Σ.- 'Ελπεται μέ τά ζα' θά έχ θάρρος. 'Ενεΐνα ειίν' άβλαβα πλάσματα.

Θ.- Και έγώ ντό είμαι;

Σ.- 'Εσύ είσαι άρσούης παιδάς.

- Θ.- Τεμένι άσόν σιήλον έμουν κι' άλλο άρσούης είμαι;
- Σ.- Πάτ' άπάν. Για πέ με, μέ τ' άτέν τήν κουτσήν άφιά σή Σαλονίκην ζάει κι' έπορπά-
τεσετεν όντάμαν;
- Θ.- "Ε... έπέρν' άτεν κι' επέγνα άσό έργοστάσιον ούς τό σπίτην' άτουν.
- Σ.- Καλόν. Κι' άτώρα ντό έης σό νιάτι σ' ;
- Θ.- Σό νιάτι μ' έχω, άν ή 'Ασπασία πάη άμον ντό πάη, και κι θά έχ θάρρος...
μέ τ' έμέν κάπως
- Σ.- Τσούρ' άτο. Νά μή τυχόν και πιικρυάς τό κορίτσ', έφτάγω σε ντό κι' έπαθες.
- Θ.- "Αμαν έκεινε πά έξέρτσ' ντό λέει με;
- Σ.- Ντό λέει σε;
- Θ.- 'Εξέρτσ', λέει με, πότε θά έχω θάρρος μέ τ' έσέν; Μόνον όντες σουμαδεύκουμες.
- Σ.- 'Αχά. Είπες άτο και έγλύτωσης. Τό ζώρι σ' άτό έν.
- Θ.- Τ' έμόν όχι άτόσον, τ' έκεινές.
- Σ.- 'Εγροικώ. 'Εμείνε μέ τά πιτσιμια τσ' καλόν κορίτσ' φαίνεται. Ντό έθαρρείς,
έγώ τιδέν κι νουνίζω; Σά κοντά θ' έφτάμε τά σουμάδια.
- Θ.- Πότε;
- Σ.- Σ' άλλ' τήν έβδομάδα.
- Θ.- 'Αέτσ' άγλήγορα. Και άτσιάπα είμεσ έτοιμοι; Και γιατί νά έφτάμ' άτο άγληγο-
ρετόν;
- Σ.- 'Αλεπίτσο.....
- Θ.- (γελᾶ)
- Α.- Θεία Σουμέλα τό φαί έγινε.
- Σ.- Πολλά καλά. Ρίξα μ' 'Ασπασία, άς έρωτώ σε κάτ'. 'Ο κύρτσ' και ή μάνα σ' έξέρνε
τιδέν; Μέ τά ποτόν πρόσασιν έρθες σό χωρίον έμουν;
- Α.- Οι γομείς μου έχουν έμπιστωσύνη πολύ στόν Θεοδώρια. 'Ο Θεοδώριας τούς
είπε, πώς έσύ ήδη ξέρεις τή φιλία που δγμιούργησε έκεινος μέ τό σπίτι μας.
... και... μάλιστα ότι έσύ μέ παρήγγειλες νά άνέβω στό χωριό, για νά κάτσω
μερικές μέρες.
- Θ.- 'Εγώ, έγώ τά είπα όλα και όπως τά είπα έτσι είναι.
- Α.- Δέν καταλαβαίνω....
- Σ.- Μή στεναχωρεύεσαι. Όλα θά πάνε καλά. Τό Πάμε τήν έβδομάδα θά κάνωμεν
τά άρραβώνας έσουν.
- Α.- Τήν έρχόμενη έβδομάδα;

Θ.- Γιατί εξαφνιάστηκες; Θά κατεβῆς ἐσὺ νωρίτερα, θά σέ πάω ἐγώ δηλαδή, γιά νά ἐτοιμαστῆτε. Κατάλαβες;

Σ.- Ἐβλέπεις Σπασία, αὐτός τό ἐνατέλαβε κι' ἄλλο ἐνωρίς ἀπό ἐσένα. Κι' ἄρ' ἀέτο πά θά κατεβαίνωμε σήν Σαλονίκη νά σουμαδεύωμεεεεε.

Α.- Ἄχ τί κάναμε! Ἡ ὥρα εἶναι ἐξί καί μισό, δέν ξέρω ἂν πάω καί καλῶ, χάσαμε τήν Ποντιακή ἐμπομπή.

Σ.- Θεοδωρίκα, Θεοδωρίκα ζοσλτσον τό κουμπίν, ἄλλο ντό στέικς; Τό καιόν ντ' ἐπαθαμ.

Θ.- Νά πάρ' ὁ διάλογος, πώς μάς διέφυγε ἡ ὥρα.

Σ.- Κέσκέμ' ἄς ἐτσιχνιζεν τό φαίν, γιά ἄς ἐβύζανεν τό μουσκάρ; **καί** **κα'** ἐχάναμε τά τραγωδίας ἐμουν. Τήν πλάση σ' ἀτό πά τ' ἀφορισμένον ντ' ἄργος ἐχουλέθεν.

..... Λ Υ Ρ Α

Δόξα σοι ὁ Θεόν.

..... λύρα-τραγούδι